

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Cob/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120218132
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6120218132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobcu: D. D., K. D. + D., B.: XX XXX XXX, s miestom podnikania O. G. XXX/XX, XXX XX E. Š., právne zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s. r. o., IČO: 47 237 406, so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, právne zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, IČO: 37 928 422, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie 101 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 18Cb/14/2020-150 z 20. októbra 2020 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 101,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26. mája 2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 29. marca 2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky OPEL Insignia, ktoré patrilo v čase dopravnej nehody D. T.. Škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla patriaceho obchodnej spoločnosti F., E.. A.. O... Toto motorové vozidlo bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Škodová udalosť bola žalovanej riadne ohlásená a táto ju zaregistrovala ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Motorové vozidlo značky OPEL Insignia bolo opravené v autoservise D. D. K. D. + D. a náklady za opravu tohto vozidla, ktoré predstavovali 1.280,15 eur, boli následne uplatnené u žalovanej faktúrou č. 058/2018. Oznámením o poistnom plnení zo 14. mája 2018 mu bolo oznámené, že 10. mája 2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Žalovaná mu priznala poistné plnenie zodpovedajúce cene práce pre neautorizovaný servis, (t. j. vo výške 23,- eur s DPH), a teda celkovo za účtovanú prácu 1.179,13 eur. Nebolo mu priznaných 101,02 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 10. júla 2018 bola naňho pohľadávka vo výške 101,02 eur postúpená. Skutočnosti, ktoré žalovaná v oznámení o vybavení poistnej udalosti uviedla, nemajú zákonný ani zmluvný podklad a ich cieľom je vyhnúť sa plneniu. Poškodený z dopravnej nehody, ktorú nezavinil, má priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Pri motorovom vozidle značky OPEL Insignia si vyúčtoval normohodinu vo výške 23,- eur bez DPH, ktorá je porovnateľná s ostatnými servismi. Žalovaná pri poistnom plnení krátila toto plnenie z dôvodu neautorizovaného servisu, avšak neuviedla, na základe čoho považuje priznané náklady za primerané. Žalovaná porušila svoju

základnú povinnosť spočívajúcu vo vykonaní riadneho šetrenia a v odôvodnení záverov šetrenia v súlade s ustanovením § 11 ods. 6 písm. b) zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) a listom označeným ako oznámenie o poistnom plnení zo 14. mája 2018 mu oznámila, že 10. mája 2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX.

2. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 101,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26. mája 2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona o PZP, § 442 ods. 1, ods. 3, § 443 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník“). Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že 29. marca 2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky OPEL Insignia EČV D., pričom poškodený D. T. uzatvoril zmluvu o oprave motorového vozidla so žalobcom. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, EČV M. patriaceho obchodnej spoločnosti F., E.. A. O., majiteľ ktorého bol v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistený u žalovanej. Žalovaná listom zo 14. mája 2018 oznámila žalobcovi, že 10. mája 2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX, avšak pri výpočte poistného plnenia boli priznané náklady za cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,- eur s DPH nie 26,7 eur s DPH, teda žalovaná uhradila žalobcovi za opravu motorového vozidla na základe príkazu poškodeného v zmysle vyúčtovanej faktúry č. 058/2018 namiesto sumy 1.280,15 eur len 1.179,13 eur. Nebolo uhradených 101,02 eur. Poškodený D. T. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili 10. júla 2018 zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 101,02 eur.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalobca vykonal pre poškodeného opravu motorového vozidla, ktorá bola dôsledkom poistnej udalosti a faktúrou č. 0582018 si riadne uplatnil cenu za túto opravu vo výške 1.280,15 eur a zmluva o postúpení pohľadávky z 10. júla 2018 obsahuje náležitosti upravené v ustanovení § 522 Občianskeho zákonníka (kto ju postupuje, v akej výške, z akého titulu, pričom odmena za postúpenie mala byť predmetom osobitnej dohody). Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalovanej, že nedošlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky z dôvodu, že žalobca nezaplatil odmenu za postúpenie pohľadávky poškodenému, keďže táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná. Podľa názoru súdu došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda žalobca si mohol uplatniť svoj nárok ako aktívne legitimovaná osoba. Súd sa stotožnil aj s tvrdeniami žalobcu, že žalovaná nemala dôvod odoprieť plnenie, pričom si sama stanovila normohodinu za práce a žalobca si uplatnil cenu, ktorá bola obvyklá pri uvedenom motorovom vozidle pri oprave v servisoch v uvedenej oblasti, preto považoval tvrdenia žalovanej za irelevantné, čo možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na úhradu istiny vo výške 101,- eur tak, ako bola uplatnená. Keďže žalovaná neuhradila žalobcovi poistné plnenie včas a riadne, dostala sa do omeškania a v tomto dôsledku vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania od 26. mája 2018 (šetrenie bolo ukončené 10. mája 2018 a žalovaná mala plniť do 15 dní). Argumentáciu žalovanej, že nárok na úroky z omeškania žalobcovi vzniká od právoplatnosti rozsudku, súd vzhľadom na judikatúru súdov považoval za nedôvodnú. V súvislosti s tým súd poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo 23/2008, sp. zn. 1MObdo 6/2006, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/335/2017, 4Cob/60/2017, 2Cob/78/2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/291/2018 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/193/2015.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces videla v nesprávnosti, nezákonnosti, arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, ktorý je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie vznesla námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom tvrdila, že poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči nej, ktorá však vyplývala z jeho záväzku voči žalobcovi, a to v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo je v konečnom dôsledku v rozpore s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasne podotkla, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky, ale aj to, že samotný predmet tejto zmluvy je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva v tom, že z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry, čo zakladá absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Okrem toho zdôraznila, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi v rozpore s ustálenou judikatúrou aj úroky z omeškania. V nadväznosti na túto skutočnosť poukázala na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 145/2017 z 22. novembra 2018, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že pokiaľ žalovaná nesúhlasila s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie bola povinná aspoň stručne konkrétne vysvetliť, v čom je úvaha súdu prvej inštancie nesprávna a prípadne aj z akých ustanovení právneho predpisu bolo potrebné v predmetnom spore vychádzať. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne odôvodnil, na základe akých skutočností považuje zmluvu o postúpení pohľadávky za platnú, ako aj to, že žalovanou napádané skutočnosti týkajúce sa nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie sú nedôvodné a nepreukázané. Žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti a dôkazy, ktorými by vyvrátila ním uplatňovaný nárok ani na pojednávaní konanom 20. októbra 2020. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zaviazal žalovanú na úhradu trov odvolacieho konania žalobcovi v rozsahu 100 %.

10. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadrila.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

12. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. K odvolacej námietke žalovanej, že napadnutý rozsudok je nesprávny, nezákonný, arbitrárny, nepreskúmateľný a je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu a jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03). Zároveň odvolací súd konštatuje, že z vyššie uvedeného tvrdenia žalovanej mu nie je zrejماً arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pretože súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne zaoberal všetkými vykonanými dôkazmi a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil.

16. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

17. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

18. Pokiaľ žalovaná v odvolaní trvala na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, a to z dôvodu, že poškodený postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, odvolací súd konštatuje, že žalovaná v konaní nepredložila žiadne dôkazy, ktorými by bola preukázala, že pohľadávka postúpená poškodeným bola v skutočnosti záväzkom poškodeného, a preto nemohlo dôjsť k jej platnému postúpeniu na žalobcu.

19. Čo sa týka argumentácie žalovanej ohľadom absencie prejavu vôle postupcu na postúpenie pohľadávky v zmluve o postúpení pohľadávky, odvolací súd poukazuje na článok I. bod 2. tejto zmluvy, podľa ktorého predmetom tejto zmluvy je postúpenie nezaplatenej pohľadávky vo výške 101,02 eur, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne zaplatenou spoločnosťou KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group a jej príslušenstva z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odmena za postúpenie pohľadávky je predmetom osobitnej dohody. Príslušenstvo pohľadávky tvoria úroky z omeškania. Zároveň z článku III. bod 4. zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že zmluvné strany si zmluvu pred podpisom dôkladne prečítali, prehlasujú, že vyjadruje ich skutočnú slobodnú a vážnu vôľu, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu ju podpisujú.

20. Rovnako ako nedôvodnú hodnotí odvolací súd námietku žalovanej smerujúcu k priznaným úrokom z omeškania, keďže žalobcoví patria aj úroky z omeškania v zmysle ním citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a ich priznanie odvolací súd považuje za dôvodné. Právo žalobcu na úroky z omeškania jednoznačne vyplývajú z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom predmetný nárok súdna prax bez väčších polemík priznáva. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na právny názor vyslovený Krajským súdom v Bratislave v rozsudku, sp. zn. 6Co/504/2013 zo 4. novembra 2013, kde v odôvodnení tohto rozhodnutia predmetný súd uviedol, že úroky z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 11 ods. 6 predmetného zákona sankcionujú len neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti. Nezbatim však poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie, a to i v prípade, ak poisťovateľ povinnosti uvedené v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil včas, teda skončil prešetrenie poisťnej udalosti alebo poskytol vysvetlenie o odmietnutí poisťného plnenia. Rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku, sp. zn. 11Co/74/2016 z 19. septembra 2017 a taktiež v rozsudkoch sp. zn. 20Co/158/2011 z 12. júla 2012 a sp. zn. 20Co/45/2012, ako aj sp. zn. 20Co/66/2011. (V týchto rozhodnutiach sa okrem iného uvádza, že ak poisťovateľ sa nestotožňuje s lekárskeho posudkom o výške bodového ohodnotenia, dostáva sa do omeškania, ak mu poškodený nijako nebráni preveriť správnosť bodového ohodnotenia a zbytočne preverenie odkladal.)

21. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovanej bolo vyhodnotené ako nedôvodné a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcoví proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).